

Sygn. akt IV P 76/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2018r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie IV Wydział Pracy

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Justyna Marciniak**

Ławnicy: Irena Wiśniewska, Zofia Grażyna Tomporowska

Protokolant: stażysta Larysa Gesek

po rozpoznaniu w dniu 08 stycznia 2018r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa Z. G.

przeciwko Przedsiębiorstwu (...) Sp. z o.o. w C.

o ustalenie pozostawania w stosunku pracy, o dopuszczenie do pracy

I. ustala, że powód Z. G. pozostaje w stosunku pracy z

pozwanym Przedsiębiorstwem (...) Sp. z o.o. w C. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku mistrz zmianowy, ostatnio ukształtowanej porozumieniem stron zmieniającym warunki pracy z dnia 09 stycznia 2017r.;

II. nakazuje pozwanemu Przedsiębiorstwem (...) w

(...) Sp. z o.o. w C. dopuszczenie powoda Z. G. do świadczenia pracy na dotychczasowym stanowisku;

III. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

IV. na podstawie art. 477² § 2 k.p.c. nakłada na pozwanego obowiązek

dalszego zatrudniania powoda do czasu prawomocnego rozpoznania sprawy;

V. zasądza od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) w

(...) Sp. z o.o. w C. na rzecz powoda Z. G. kwotę 2.982 zł (dwa tysiące dziewięćset osiemdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.802 zł (dwa tysiące osiemset dwa złote) tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu.

Sygn. akt IV P 76/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 01 czerwca 2017r. (data wpływu do Sądu) skierowanym przeciwko Przedsiębiorstwu (...) sp. z o.o. w C., powód Z. G. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o stwierdzenie nieistnienia skutecznego oświadczenia w przedmiocie wypowiedzenia umowy o pracę, zawartej na czas nieokreślony w pełnym wymiarze

czasu pracy na stanowisku „mistrz zmianowy” ostatnio ukształtowanej porozumieniem zmieniającym warunki pracy z dnia 09 stycznia 2017r. , zaś w wypadku wydania orzeczenia w niniejszej sprawie po dniu, w którym według twierdzeń pozwanego nastąpi rozwiązanie umowy o pracę, wniósł o ustalenie, że pozostaje w stosunku pracy z Przedsiębiorstwem (...) sp. z o.o. w C. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku „mistrz zmianowy” ostatnio ukształtowanej porozumieniem zmieniającym warunki pracy z dnia 09 stycznia 2017r oraz nakazanie pozwanemu aby dopuścił powoda do świadczenia pracy na dotychczasowym stanowisku. Z kolei na wypadek gdyby Sąd uznał, że powyższe roszczenia nie są zasadne, pełnomocnik powoda wniósł o stwierdzenie bezskuteczności oświadczenia skutkującego rozwiązaniem umowy o pracę, zawartej na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku „mistrz zmianowy” ostatnio ukształtowanej porozumieniem zmieniającym warunki pracy z dnia 09 stycznia 2017r. Jednocześnie wraz z pozwem pełnomocnik powoda wystąpił z wnioskiem o zabezpieczenie powództwa poprzez nakazanie pozwanemu Przedsiębiorstwu (...) sp. z o.o. w C., aby dopuścił powoda Z. G. do świadczenia pracy, na dotychczasowym stanowisku, w okresie od dnia udzielenia zabezpieczenia do dnia prawomocnego zakończenia postępowania.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda wskazał, że Z. G. od około 33 lat pozostaje pracownikiem pozwanego i jest członkiem zakładowej organizacji związkowej (...) w (...) sp. z o.o. W dniu 07 kwietnia 2017r. odbyło się Ogólne Zebranie (...), na którym przeprowadzono wybory dwóch kandydatów spośród załogi pracowniczej na członków Rady Nadzorczej. Po pierwszej turze głosowania, do składu Rady Nadzorczej został wybrany powód. Sytuacja ta jednak spotkała się z niezadowoleniem, obecnych podczas głosowania, tj. Przewodniczącego Rady Nadzorczej – B. O. (1) oraz Prezesa Zarządu M. N. (1), których negatywny stosunek do powoda wynikał z jego aktywnej działalności w zakresie obrony praw załogi pracowniczej. W reakcji na wyniki głosowania, Przewodniczący Rady Nadzorczej, wbrew woli komisji skrutacyjnej, dokonał zaboru kart z oddanymi głosami, wyrywając je z rąk członka komisji A. G., a następnie wraz z panią Prezes i innymi członkami Rady Nadzorczej zasiadł przy stole prezydialnym, gdzie przeglądali kolejne karty z oddanymi głosami i rozmawiali o ewentualnej możliwości uznania części głosów za nieważne. Następnie Komisja Zakładowa (...) w (...) sp. z o.o. wystosowała do Prezydenta Miasta C. pełniącego funkcję Zgromadzenia Wspólników, pismo z dnia 13 kwietnia 2017r., w którym powiadomiła o zaistniałej sytuacji i poprosiła o dokonanie prawnokarnej oceny przedstawionych okoliczności. Władze spółki natomiast, w reakcji na to, że o zaistniałych nieprawidłowościach, został powiadomiony organ założycielski, podjęły szereg represji wobec powoda oraz związkowców – A. B. (1), A. G., T. S.. Rozpoczęto wobec nich procedury dyscyplinarnego rozwiązywania umów o pracę w trybie art. 52 k.p. Dalej pełnomocnik powoda wskazał, że z uwagi na nagłośnienie całej sytuacji, organy spółki zaprosiły ukaranych pracowników, w tym powoda, do pertraktacji mających na celu pojednanie i zażegnania konfliktu, które w rzeczywistości miały one na celu „wyciszenie” całej sprawy. Do pertraktacji doszło w dniu 05 maja 2017r. w siedzibie spółki. W ich trakcie zarząd położył na stole projekty oświadczenia o uchyleniu kary nagany oraz o odstąpieniu od zamiaru rozwiązania stosunku pracy w trybie dyscyplinarnym. W zamian za obietnicę uchylenia kar nagany i odstąpienia od zamiary dyscyplinarnych rozwiązań umów o pracę, zarząd domagał się podpisania przez pracowników tzw. „porozumienia”, w którym mieliby oświadczyć, iż „pozostawali w mylnym przekonaniu o rzeczywistości oceniając czynności organów spółki podczas wyborów”, innymi słowy mieli oświadczyć, że nieprawdą jest jakoby organy spółki dopuściły się zachowań, o których mowa w piśmie Komisji Zakładowej (...) sp. z o.o. z dnia 13 kwietnia 2017r., skierowanym do Prezydenta Miasta C., lecz nie ulegli szantażowi i nie podpisali porozumienia. Spór nie został rozwiązany. Gdy w dniu 08 maja 2017r. odbyło się spotkanie załogi działu produkcji i zarządu, w przebiegu rozmowy powód sformułował wypowiedź wskazującą na potencjalną możliwość wypowiedzenia przez niego umowy o pracę. Jednakże w żadnym razie nie złożył oświadczenia, iż wypowiada stosunek pracy. Ku zaskoczeniu powoda, pracodawca w dniu 11 maja 2017r. wręczył mu pismo informujące go o tym, że przyjmuje ustne wypowiedzenie umowy o pracę złożone przez niego i jednocześnie zwalnia go z obowiązku świadczenia pracy począwszy od dnia 12 maja 2017r. Z kolei powód złożył oświadczenie, iż nie wypowiedział umowy o pracy (k. 2-10 akt).

Postanowieniem z dnia 06 czerwca 2017r. Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powoda o zabezpieczenie powództwa poprzez nakazanie pozwanemu Przedsiębiorstwu (...) sp. z o.o. w C., aby dopuścił powoda Z. G. do świadczenia pracy, na dotychczasowym stanowisku, w okresie od dnia udzielenia zabezpieczenia do dnia prawomocnego zakończenia postępowania (k. 50-54 akt)

Pozwany Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w C. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pełnomocnik pozwanego w pierwszej kolejności podniósł, że okoliczności związane z przebiegiem Ogólnego Zebrania (...) w dniu 07 kwietnia 2017r., zniesławieniem przez powoda zarządu w piśmie z dn. 14 kwietnia 2017r. skierowanym do Prezydenta Miasta C., Rady Miasta C. i lokalnych mediów, nałożeniem kary porządkowej nagany oraz próby polubownego zakończenia sporu między powodem i pozwaną nie są przedmiotem niniejszego postępowania. Powyższe będzie wyjaśniane w toku postępowania z powództwa powoda przeciwko pozwanej spółce o uchylenie kary porządkowej, toczącej się przed tut. Sądem pod sygn. akt IV P 75/17. Następnie pełnomocnik pozwanej spółki wskazał, że powód na spotkaniu w dniu 08 maja 2017r. wprost wyraził wolę rozwiązania stosunku pracy, zaś pozwana przyjęła wypowiedzenie umowy o pracę. Zaznaczył przy tym, że oświadczenie woli pracownika zostało złożone ustnie w obecności około 20 świadków. Odczytując publicznie treść wypowiedzenia umowy o pracę, powód przedstawił dość szczegółowo i w sposób przemyślany uzasadnienie swojej decyzji. Po zakończeniu oświadczenia powoda, pozwana potwierdziła publicznie przyjęcie jego oświadczenia woli. Z kolei poświadczeniem okoliczności złożenia przez powoda oświadczenia jest notatka sporządzona ze spotkania z załogą, a nadto zapis w piśmie z dn. 26 maja 2017r., skierowany do Prezydenta Miasta C.. Dalej pełnomocnik pozwanej spółki zaprzeczył twierdzeniu pozwu jakoby w dniu 08 maja 2017r. „w toku spotkania dyskutowany był m.in. spór pomiędzy związkami zawodowymi a Zarządem” oraz jakoby miała miejsce „rozmowa”, podczas której powód sformułował wypowiedź wskazującą na potencjalną możliwość wypowiedzenia przez niego umowy o pracę”. Mianowicie podczas spotkania, po prezentacji wyników Spółki przez Zarząd, powód zgłosił chęć zabrania głosu, po czym odczytał swoje oświadczenie w sprawie wypowiedzenia umowy o pracę wraz z obszernym uzasadnieniem. Nikt mu nie przerywał, żadna rozmowa nie miała miejsca w trakcie składania przez niego oświadczenia. W toku spotkania nikt nie był poruszany temat sporu ze związkami zawodowymi. Do kwestii sporu powód zaś odniósł się wyłącznie w swoim uzasadnieniu do wypowiedzenia umowy o pracę. Mając na uwadze treść uzasadnienia wypowiedzenia umowy o pracę, w której powód wskazywał na brak możliwości dalszej współpracy, pozwana działając w dobrej wierze potwierdziła powodowi pismem z dnia 08 maja 2017r. pisemne przyjęcie oświadczenia woli i jednocześnie zwolniła powoda z obowiązku świadczenia pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia w okresie wypowiedzenia, umożliwiając mu tym samym podjęcie pracy lub prowadzenie własnej działalności gospodarczej. Pełnomocnik pozwanej spółki nie zgodził się z zarzutami powoda zawartymi w pozwie, dotyczącymi podjęcia wobec niego „szeregu represji”. Kara porządkowa została nałożona na powoda w związku z publicznym pomówieniem i zniesławieniem organów spółki w piśmie z dnia 14 kwietnia 2017r. oraz poświadczeniem nieprawdy, co naruszało zasady współzycia społecznego. Od kary porządkowej powód odwołał się do Sądu Pracy, zaś w kwestii oceny treści pisma z dnia 14.04.2017r. członkowie organów spółki wnieśli nadto na podstawie art. 212 k.k. do Sądu Rejonowego w Ciechanowie II Wydziału Karnego, prywatne akty oskarżenia. W odniesieniu do relacji ze spotkania w dniu 05 maja 2017r. zawartej w pozwie, pełnomocnik pozwanej spółki podniósł, że odbiega ona od stanu faktycznego w sposób rażący, co budzi wątpliwości co do wiarygodności powoda, który był uczestnikiem spotkania. Ponadto pełnomocnik pozwanej spółki podważył wiarygodność i nie potwierdził prawdziwości ustaleń zawartych w treści załączonych do pozwu wydruków komputerowych bez podpisów załączonych jako „zgodne z oryginałem”. Zarzucił, iż powód zataił fakt istnienia pisma z dn. 11 maja 2017r., które jest potwierdzeniem faktycznych intencji powoda. Pismo zawiera bowiem propozycję treści porozumienia, podpisaną przez powoda, co po raz kolejny przeczy przedstawionej przez powoda w pozwie wersji zdarzeń. Dowody w postaci „Informacji z dn. 05.05.2017r.”, skierowanej do Prezydenta Miasta C., listy obecności na spotkaniu w dniu 05.05.2017r., pisma związków zawodowych (...) skierowane do Zarządu, zawierające propozycję porozumienia oraz odpowiedzi Zarządu z dn. 11.05.2017r., potwierdzają, iż Zarząd podtrzymywał swoje wcześniejsze stanowisko w sprawie i odrzucił propozycję „porozumienia”. Dalej pełnomocnik pozwanej spółki wskazał, iż w przypadku powoda oświadczenie woli zostało przyjęte ze strony pracodawcy bez sprzeciwu, o czym pracodawca powiadomił pracownika ustnie, zaraz po oświadczeniu, czym nadał bieg okresowi wypowiedzenia oraz pisemnie pismem z dn. 08 maja 2017r. Poza tym powód nie złożył nawet żadnego wniosku o wyrażenie zgody przez pracodawcę na cofnięcie oświadczenia o wypowiedzeniu. W ocenie strony pozwanej złożone przez powoda oświadczenie o

wypowiedzeniu warunków pracy jest zatem skuteczne i jako takie skutkuje rozwiązaniem umowy o pracę (k. 80-87 akt).

Swoje stanowiska strony podtrzymywały na kolejnych rozprawach przed Sądem (k. 374 akt 00:01:25 do 00:05:05, k. 410 akt 00:00:51 do 00:01:30, k. 418 akt 02:42:20 do 03:05:38)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód Z. G. był zatrudniony u pozwanego Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. w C. od dnia 21 listopada 1985r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku mistrz zmianowy, ostatnio ukształtowanej porozumieniem stron zmieniającym warunki pracy z dnia 09 stycznia 2017r.

(Dowód: umowa o pracę z dn. 20.11.1985r. k. 337, porozumienie stron zmieniające warunki pracy z dn. 09.01.2017r. k. 25, k. 174, zeznania powoda k. 375 do 378 akt 00:06:49 do 01:30:40, k. 417 akt 01:56:24 do 02:18:56)

W dniu 07 kwietnia 2017r. w pozwanej spółce zostało zorganizowane ogólne zebranie pracowników, na którym miało zostać wyłonionych dwóch kandydatów spośród pracowników na członków Rady Nadzorczej na kadencję 2017-2020. Na zebraniu było obecnych 108 pracowników. Wybory odbywały się w oparciu o Regulamin wyboru kandydatów spośród pracowników na członków Rady Nadzorczej Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. w C.. W zebraniu ogólnym pracowników wzięli udział również członkowie Rady Nadzorczej, członkowie Zarządu, Z-ca Prezydenta Miasta C. – p. J. R., p. P. D. jako przedstawiciel Właściciela. Zebraniu przewodniczył Przewodniczący Rady Nadzorczej p. B. O. (1). W pierwszej kolejności przystąpiono do wyboru Komisji Skrutacyjnej. W jej skład weszli: A. G. jako Przewodniczący, S. W. jako Z-ca Przewodniczącego oraz T. S. jako Sekretarz. Z kolei W. D. (1) zaproponował Ł. K. jako pomoc techniczną przy wprowadzaniu i drukowaniu kart do głosowania, co zostało przyjęte. Następnie zgłoszono kandydatów na członków Rady Nadzorczej, tj. Z. G., J. B., J. W., T. G., E. J., G. D.. W czasie gdy Komisja Skrutacyjna opuściła salę w celu przygotowania kart do głosowania, głos zabrali: Z-ca Prezydenta Miasta C. – p. J. R., Prezes Zarządu pozwanej spółki (...) oraz Z-ca Prezesa Zarządu K. Ł.. Następnie Komisja Skrutacyjna wydała zebranych pracownikom wydrukowane karty do głosowania. Po oddaniu głosów na jednego lub dwóch kandydatów, głosujący wrzucili karty do urny. Po przeliczeniu głosów, Komisja Skrutacyjna odczytała wyniki głosowania. Powód Z. G. uzyskał bezwzględną większość głosów i tym samym został wybrany do Rady Nadzorczej. Otrzymał 61 głosów. W związku z tym, że pozostali kandydaci nie uzyskali bezwzględnej liczby głosów, zarządzono przeprowadzenie II tury wyborów. Nikt z obecnych nie wnosił zastrzeżeń i uwag do I tury przeprowadzonych wyborów. Po zamknięciu I tury wyborów, tj. po przeliczeniu i głosów oraz sporządzeniu i podpisaniu protokołu z pracy komisji wyborczo – skrutacyjnej i podaniu wyników I tury wyborów B. O. (1) przejął od Komisji dokumentację w postaci kart do głosowania i protokołu z pierwszej tury. Następnie przystąpiono do II tury wyborów, do której zakwalifikowano 3 pracowników z największą liczbą głosów, tj. p. J. W., p. G. D. oraz p. E. J.. Większością oddanych głosów w ilości 44 wybrano p. J. W.. Nikt z obecnych nie wnosił zastrzeżeń i uwag do II tury przeprowadzonych wyborów. Na koniec zebrania głos zabrał powód Z. G.. Zarzucił on Przewodniczącemu, tj. p. B. O. (1) oraz członkom Zarządowi pozwanej spółki przeglądanie kart do głosowania po I turze wyborów, porównując ten fakt z „wyborami na Białorusi” i uznając takie działanie za niedopuszczalne. Przewodniczący B. O. ustosunkował się do zarzutów powoda i wyjaśnił, że w chwili pobierania przez niego kart do głosowania I tura została już zakończona, dokonany w niej wybór został uznany za ważny i wiążący, zaś oddane głosy zostały wcześniej przeliczone. W związku z tym pobrane karty stanowiły jedynie dokumenty przeznaczone do zarchiwizowania. Ogólne Zebranie (...) nie było protokołowane na bieżąco. Z kolei powód Z. G. odpowiedział, że się z tym nie zgadza. Protokół z Ogólnego Zebrania (...) w dniu 07 kwietnia 2017r. został sporządzony w terminie późniejszym na podstawie zapisu dźwięku.

(Dowód: protokół z ogólnego zebrania pracowników w dn. 07.04.2017r. k. 104-107, zeznania pozwanej M. N. k. 378 – 381 akt 02:50:31, k. 417-418 akt 02:18:56 do 02:42:08, zeznania powoda k. 375 do 378 akt 00:06:49 do 01:30:40, k. 417 akt 01:56:24 do 02:18:56)

Powód Z. G. raz z A. G., T. S. oraz A. B. (1) podpisał się pod treścią pisma Komisji Zakładowej (...) w (...) sp. z o.o. z dnia 13 kwietnia 2017r. skierowanego do Prezydenta Miasta C. oraz do wiadomości Rady Miasta C., (...) Region M. Oddział

C. – P. oraz lokalnych mediów, w którym zarzucono członkom Rady Nadzorczej oraz Zarządu Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. naruszenie prawa, w tym Regulaminu wyboru kandydatów spośród pracowników na członków Rady Nadzorczej w związku z tym, że „Przewodniczący Rady Nadzorczej B. O. (1), po pierwszej turze głosowania wbrew woli członków komisji Skrutacyjnej odebrał wszystkie karty do głosowania i zasiadając przy stole prezydialnym dokonał razem z panią Prezes Zarządu Spółki szczegółowego ich przeglądu oraz udostępnił je drugiemu członkowi Zarządu i pozostałym członkom Rady Nadzorczej. W czasie przeglądania kart z oddanymi głosami Przewodniczący Rady Nadzorczej prowadził rozmowę z panią Prezes na temat możliwości unieważnienia głosowania a powyższe fakty zostały zatajone w protokole z przebiegu ogólnego zebrania”. Wskazano, że powyższe okoliczności wskazują na podejrzenie popełnienia przestępstwa przez członków Rady Nadzorczej i Zarządu, przy czym podejrzenie popełnienia przestępstwa przez Przewodniczącego Rady Nadzorczej jest najbardziej uzasadnione, przekroczeniu przez nich swoich uprawnień, ich działania są przykładem działań na szkodę interesu publicznego. Z powyższych względów zwrócili się do Prezydenta Miasta C. z prośbą o zgłoszenie prokuraturze popełnienia przestępstwa, polegającego na przekroczeniu uprawnień przez członków władz Spółki i poświadczeniu nieprawdy w protokole ogólnego zebrania pracowników. Powyższe pismo zostało przesłane przez Prezydenta Miasta C. pozwanej spółce z prośbą o wyjaśnienie. Wyjaśnienia zostały złożone przez pozwaną spółkę w piśmie z dn. 19.04.2017r.

(Dowód: pismo z dn. 13.04.2017r. k. 26, k. 99 do 99v., pismo z dn. 19.04.2017r. k. 100-103, zeznania powoda k. 375 do 378 akt 00:06:49 do 01:30:40, k. 417 akt 01:56:24 do 02:18:56)

W dniu 18 kwietnia 2017r. w siedzibie pozwanej spółki odbyło się spotkanie Zarządu z osobami podpisanymi pod w/w pismem, tj. Z. G., A. G., T. S. oraz A. B. (1) celem wyjaśnienia kwestii powoływania się na protokół z ogólnego zebrania, kwestii oskarżeń o popełnienie przestępstwa, kwestii intencji pisma, w tym stwierdzenia nieważności wyborów.

(Dowód: notatka ze spotkania w dniu 18.04.2017r. k. 108-110)

W dniu 28 kwietnia 2017r. powodowi wręczono mu na piśmie karę porządkową nagany z powodu uchybień w obowiązkach pracowniczych, prowadzących do naruszenia ustalonej organizacji i porządku w procesie pracy:

- 1) rażące naruszenie obowiązku przestrzegania w zakładzie pracy zasad współżycia społecznego poprzez poświadczenie nieprawdy i publiczne zniesławienie członków organów Spółki, tj. Przewodniczącego Rady Nadzorczej oraz Członków Zarządu (art. 100 § 2 pkt. 6 k.p.);
- 2) rażące naruszenie obowiązku dbania o dobro zakładu pracy rozumiane jako nienaganny wizerunek Spółki i członków jej organów (art. 100 § 2 pkt. 4 k.p.);
- 3) rażący brak przestrzegania ustalonego w zakładzie pracy porządku oraz organizacji pracy w zakresie zachowania wewnętrznej drogi służbowej dla rozstrzygnięcia wewnętrznych sporów (art. 100 § 2 pkt. 2 k.p.).

W uzasadnieniu wskazano, że jest on współautorem pisma z dnia 14 kwietnia 2017r., które zostało skierowane do Prezydenta Miasta C. (do wiadomości Rady Miasta C.), (...) Region M. oraz do lokalnych mediów. W przedmiotowym piśmie bezpodstawnie oskarżył członków Rady Nadzorczej oraz Zarządu Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. o naruszenie prawa, w tym Regulaminu wyboru kandydatów spośród pracowników na członków Rady Nadzorczej. Poinformował ww. adresatów o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez członków Rady Nadzorczej i Zarządu o przekroczeniu przez nich uprawnień podczas wyboru kandydatów spośród pracowników na członków Rady Nadzorczej, o działaniu przez nich na szkodę interesu publicznego. Skierował do Prezydenta Miasta C. prośbę o zgłoszenie prokuraturze popełnienia przestępstwa, polegającego na przekroczeniu uprawnień przez członków władz Spółki i poświadczeniu nieprawdy w protokole ogólnego zebrania pracowników. Oskarżenia te są w sposób rażący nieprawdziwe.

Jednocześnie powód został poinformowany o pozbawieniu premii za II kwartał na podstawie zapisów Układu Zbiorowego § 12 ust. 1 pkt. g)

Oświadczenie zawierało pouczenie o prawie wniesienia sprzeciwu do pracodawcy w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania oraz informację, że nieodrzućcenie sprzeciwu w ciągu 14 dni od daty jego wniesienia jest równoznaczne z jego uwzględnieniem.

(Dowód: kara porządkowa nagany z dn. 28.04.2017r. k. 28 – 33, zeznania powoda k. 375 do 378 akt 00:06:49 do 01:30:40, k. 417 akt 01:56:24 do 02:18:56)

Powód nie zgodził się z nałożoną karą nagany i pismem z dnia 04 maja 2017r. wniósł sprzeciw, w którym wskazał, że zarzuty kierowane pod jego adresem są bezzasadne. Po rozpatrzeniu stanowiska Zarządu Komisji Zakładowej nr (...) Region M. w (...) sp. z o.o., która uchwałą nr 11/2017 oceniła sprzeciw powoda jako zasadny, pozwany pismem z dnia 15 maja 2017r. odrzucił sprzeciw powoda i utrzymał w mocy nałożoną na niego karę porządkową.

(Dowód: sprzeciw z dn. 04.05.2017r. k., wniosek o zajęcie stanowiska w przedmiocie sprzeciwu pracownika k. 149-149v., uchwała nr 11/2017 Zarządu Komisji Zakładowej nr (...) k. 146, pismo z dn. 15.05.2017r. k. 141, zeznania powoda k. 375 do 378 akt 00:06:49 do 01:30:40, k. 417 akt 01:56:24 do 02:18:56)

Pismem z dn. 02 maja 2017r. pozwana spółka zwróciła się do (...) Region M. K.Z. nr (...) w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. o opinię w sprawie zamiaru rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z powodem, który dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych, tj. przestrzegania w zakładzie pracy zasad współzycia społecznego poprzez pomówienie skutkujące zagrożeniem dla interesów Spółki, z uwagi na negatywne oddziaływanie na wizerunek Spółki w wyniku podważania wiarygodności jej organów zarządczych oraz nadzorczych w oczach opinii publicznej.

(Dowód: pismo z dn. 02.05.2017r. k. 34-36)

W dniu 05 maja 2017r. w siedzibie spółki odbyło się spotkanie pracowników, tj. powoda, A. G., A. B. (1), T. S. z Radą Nadzorczą, którego celem było wypracowanie porozumienia w sprawie zdarzeń na Ogólnym Zebraniu (...) w dniu 07 kwietnia 2017r. oraz późniejszych działań dyscyplinarnych podjętych wobec nich przez Zarząd.

(Dowód: zeznania powoda k. 375 do 378 akt 00:06:49 do 01:30:40, k. 417 akt 01:56:24 do 02:18:56, zeznania świadka A. B. k. 412-414 akt 00:39:06 do 01:14:52)

W dniu 08 maja 2017r. odbyło się spotkanie z załogą, podczas którego Zarząd pozwanej spółki przedstawiał aktualną sytuację na dziale produkcji w zakresie wzrostu wynagrodzeń od 2013r. oraz wielkości inwestycji na dziale w ostatnich dwóch latach. Zarząd przedstawił również wyniki Spółki za ostatnie 3 lata i I kwartał roku, ponadto analizę wskaźnikową wzrostu wartości Spółki. W spotkaniu tym uczestniczyło ponad 20 osób. Ponadto prezes zarządu pozwanej spółki (...) N. przedstawiała sytuację firmy, powiedziała, że zostały nałożone tylko dwie kary nagany. Wtedy powód poprosił o zabranie głosu. Stwierdził, że „pani prezes mija się z prawdą, bo tych kar było więcej, ok. 10% załogi było ukaranej”. W efekcie pomiędzy nim a członkami władz spółki doszło do wymiany zdań, zaś po tym jak z ust prezes zarządu pozwanej spółki (...) N. padły słowa, że „są szczególnymi przypadkami”, powód użył sformułowania, że „jest solą w oku obecnego zarządu, że może powinien się zwolnić albo zostać zwolniony”, po czym zebranie się zakończyło. Nie został z niego sporządzony protokół.

(Dowód: lista obecności pracowników k. 95-96, zeznania powoda k. 375 do 378 akt 00:06:49 do 01:30:40, k. 417 akt 01:56:24 do 02:18:56, zeznania świadka D. B. k. 382-383 akt 02:57:57 do 03:19:02, zeznania świadka W. S. k. 384 akt 03:32:34 do 03:44:22, zeznania świadka W. D. k. 384-385 akt 03:44:22 do 03:58:55, zeznania świadka M. S. 386-387 akt 03:58:55 do 04:25:47, zeznania świadka T. B. k. 411 akt 00:04:14 do 00:20:43, zeznania świadka R. H. k. 414-415 akt 01:16:55 do 01:25:22, zeznania świadka R. J. k. 415 akt 01:25:28 do 01:28:46, zeznania świadka I. P. k. 416-417 akt 01:49:18 do 01:56:24, zeznania świadka B. G. 00:20:43 do 00:38:56, częściowo zeznania pozwanej M. N. k. 378 – 381 akt 02:50:31, k. 417-418 akt 02:18:56 do 02:42:08)

W dniu 11 maja 2017r. B. K. (1) udała się do budynku Centralnej Ciepłowni celem wręczenia powodowi pisma informującego, że pozwana spółka przyjmuje „bez sprzeciwu” jego ustne oświadczenie woli o wypowiedzeniu umowy o pracę złożone przez niego w obecności osób uczestniczących w spotkaniu załogi działu produkcji, w tym jego przełożonego oraz Zarządu Spółki w dniu 08 maja 2017r., że rozwiązanie z nim umowy o pracę nastąpi po upływie okresu wypowiedzenia, tj. po 3 miesiącach od daty wypowiedzenia i jednocześnie zostaje zwolniony z obowiązku świadczenia pracy, począwszy od dnia 12 maja 2017r. do upływu okresu wypowiedzenia z zachowaniem prawa do wynagrodzenia. Pismo to powód otrzymał w obecności kierownika ds. produkcji M. S. oraz kierownika działu (...). D.. Po zapoznaniu się z jego treścią, odmówił jego przyjęcia.

(Dowód: zeznania powoda k. 375 do 378 akt 00:06:49 do 01:30:40, k. 417 akt 01:56:24 do 02:18:56, zeznania świadka B. K. k. 415-416 akt 01:30:09 do 01:48:16, notatka służbowa z dn. 16.05.2017r. k. 142, pismo z dn. 08.05.2017r. k. 150)

Pismem z dn. 11 maja 2015r. Zarząd pozwanej spółki poinformował Komisję Zakładową (...), że przeciwko powodowi oraz A. G., T. S. oraz A. B. (1) zostały skierowane do Sądu Rejonowego w Ciechanowie prywatne akty oskarżenia o zniesławienie.

(Dowód: pismo z dn. 11.05.2017r. k. 114, zeznania pozwanej M. N. k. 378 – 381 akt 02:50:31, k. 417-418 akt 02:18:56 do 02:42:08)

W dniu 12 maja 2017r. powód stawił się do pracy na III zmianę, tj. na godzinę 22.00. O godz. 22:25 powód został poinformowany przez swojego przełożonego, tj. A. L., że z polecenia Z-cy Prezesa Zarządu A. Ł. ma opuścić teren zakładu pracy, gdyż przebywa „tam nielegalnie”. Na tę okoliczność powód sporządził notatkę, którą podpisali pracownicy będący świadkami zajścia, tj. p. R., P., S., B., K., za wyjątkiem p. L., który odmówił jej podpisania.

(Dowód: notatka z dn. 12.05.2017r. k. 45, zeznania powoda k. 375 do 378 akt 00:06:49 do 01:30:40, k. 417 akt 01:56:24 do 02:18:56, zeznania świadka M. R. k. 383-384 akt 03:19:02 do 03:32:34, zeznania świadka W. S. k. 384 akt 03:32:34 do 03:44:22, zeznania świadka D. B. k. 382-383 akt 02:57:57 do 03:19:02)

Pismem z dn. 15 maja 2017r. skierowanym do Zarządu pozwanej spółki powód oświadczył, iż nie wypowiedział umowy o pracę i że jest gotowy do świadczenia pracy.

(Dowód: pismo z dn. 15.05.2017r. k. 46, k. 134, zeznania powoda k. 375 do 378 akt 00:06:49 do 01:30:40, k. 417 akt 01:56:24 do 02:18:56)

Wynagrodzenie powoda Z. G. liczone jak ekwiwalent na urlop wypoczynkowy wynosiło 7.000,49 złotych brutto miesięcznie.

(Dowód: zaświadczenie o wynagrodzeniu z dn. 22.08.2017r. k. 93)

W niniejszej sprawie stan faktyczny był w znacznej części bezsporny i Sąd ustalił go na podstawie zgromadzonych i wyszczególnionych wyżej dokumentów, których wiarygodność nie była kwestionowana przez strony, w oparciu o zeznania powoda: Z. G., częściowe zeznania pozwanej – w jej imieniu Prezes Zarządu M. N. (1), zeznania świadków: D. B. (2), W. W. T. D., M. R. (2), M. S. (2), T. B. (2), B. G. (2), A. B. (1), R. H. (2), R. J. (2), I. P. (2), B. K. (1).

Spór sprowadzał się do rozstrzygnięcia kwestii, czy powód rzeczywiście na spotkaniu załogi w dniu 08 maja 2017r. złożył ustne oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę.

Sąd dał wiarę zeznaniom powoda. Były one logiczne, konkretne i rzeczowe. Ich treść potwierdziły zeznania świadków: D. B. (2), W. S. (2), W. D. (1), T. B. (2), R. H. (2), R. J. (2), I. P. (2), M. S. (2), B. G. (2), którzy byli obecni na zebraniu załogi w dniu 08 maja 2017r. Świadczenie ci przedstawiali okoliczności dotyczące przebiegu spotkania załogi działu produkcji w dniu 08 maja (...), treści słów powoda, kontekstu w jakim one padły. Zgodnie podali, że powód zabrał głos na spotkaniu, wskazywał na utrudnioną współpracę z Zarządem, w konsekwencji pomiędzy nim a członkami władz spółki doszło do wymiany zdań. Owszem powód wspominał nawet o zwolnieniu, ale jako ewentualność. Żaden z wyżej

wymienionych świadków nie odebrał tej wypowiedzi jako oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę. Ponadto powód nie wspominał o zwolnieniu się z pracy. Nie było takiego przypadku, żeby ktoś ustnie zwalniał się z pracy. Zeznania w/w świadków były logiczne, spójne oraz nawzajem się potwierdzały lub uzupełniały. Dlatego Sąd dał im wiarę.

Jeśli chodzi o zeznania M. N. (1), słuchanej w charakterze strony pozwanej, to Sąd dał im wiarę w części, tj. w zakresie faktów, które znalazły odzwierciedlenie w ustaleniach Sądu. Sąd nie dał natomiast wiary jej twierdzeniom, że powód w dniu 08 maja 2017r. podczas zebrania załogi odczytał swoje oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę z pełnym uzasadnieniem, albowiem nie zostały one poparte żadnymi dowodami. Gdyby wolą powoda rzeczywiście było wypowiedzenie umowy o pracę, to niezwłocznie po zebraniu załogi udałby się w celu złożenia na piśmie oświadczenia o wypowiedzeniu umowy o pracę.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka B. K. (1), która w swoich zeznaniach przedstawiała okoliczności związane z wręczeniem powodowi w dniu 11 maja 2017r. pisma pracodawcy informującego o przyjęciu złożonego przez niego w dniu 08 maja 2017r. ustnego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy o pracę.

Świadek M. R. (2) przedstawiał głównie okoliczności dotyczące opuszczenia przez powoda w dniu 12 maja 2017r. zakładu pracy oraz okoliczności dotyczące wyboru członków do Rady Nadzorczej. Sąd nie znalazł żadnych podstaw, by kwestionować ich wiarygodność.

Z kolei świadek A. B. (1) skupił się w swoich zeznaniach na przedstawianiu przebiegu spotkania pracowników, a mianowicie powoda, A. G., T. S. z Radą Nadzorczą, którego celem było wypracowanie porozumienia w sprawie zdarzeń na Ogólnym Zebraniu (...) w dniu 07 kwietnia 2017r. oraz późniejszych działań dyscyplinarnych podjętych wobec nich przez Zarząd.

Sąd zważył, co następuje:

Przez sprawy z zakresu prawa pracy rozumie się m.in. sprawy o ustalenie istnienia stosunku pracy (art. 476 § 1 pkt 1 k.p.c.). Podstawą procesową powództwa o ustalenie istnienia stosunku pracy jest art. 189 k.p.c. Zgodnie z nim powód może żądać ustalenia przez Sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Niewątpliwie powód w niniejszej sprawie miał interes prawny w domaganiu się ustalenia pozostawania w stosunku pracy.

Wskazać należy, że zarówno wypowiedzenie stosunku pracy, jak i jego rozwiązanie bez wypowiedzenia są jednostronnymi oświadczeniami woli złożonymi przez pracownika albo pracodawcę. Trzeba przy tym podkreślić, że wola osoby dokonującej tego rodzaju czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny (art. 60 k.c.) (Z. Góralski, teza 10 do art. 30 k.p. w Kodeks pracy. Komentarz pod red. K. Barana, Lex 2014) Zgodnie z art. 61 k.c. oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Odwołanie takiego oświadczenia jest skuteczne, jeżeli doszło jednocześnie z tym oświadczeniem lub wcześniej.

Przepis art. 60 k.c. nie stawia żadnych wymagań co do formy, w jakiej należy złożyć oświadczenie woli. Wymaga jedynie takiego sposobu zachowania się, który ujawniałby wolę tej osoby w sposób dostateczny. Inaczej mówiąc, musi to być zachowanie obiektywnie zrozumiałe i nie pozostawiające wątpliwości co tego, że zmierza do wywołania skutków objętych treścią czynności prawnej. W związku z tym w doktrynie prawa cywilnego panuje niepodważalny pogląd, że oświadczenie woli może być złożone zarówno w sposób wyraźny (na piśmie lub ustnie), jak i w sposób dorozumiany (przez określone zachowanie się).

Zasada ta przeniesiona do stosunków pracy jest rozumiana w ten sposób, że do nawiązania stosunku pracy dochodzi nie tylko w następstwie zawarcia umowy o pracę na piśmie lub ustnie, ale także wskutek dopuszczenia pracownika do pracy. Podobnie przedstawia się sprawa rozwiązania stosunku pracy. Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę lub o jej rozwiązaniu bez wypowiedzenia może być złożone w sposób konkludentny, to znaczy przez każde zachowanie się pracodawcy ujawniające jego wolę w sposób dostatecznie zrozumiały - byleby nie były to tylko czynności faktyczne

przygotowujące rozwiązanie stosunku pracy bądź prowadzące do jego rozwiązania np. wezwanie do rozliczenia się, wydanie świadectwa pracy itp. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 1995 r., I PRN 2/95, OSNAPiUS 1995 r. nr 18, poz. 229 oraz wyrok z dnia 24 marca 1999 r., I PKN 631/98, OSNAPiUS 2000 r. nr 10, poz. 381)

Przepis art. 30 § 3 k.p. stanowi, iż oświadczenie każdej ze stron o wypowiedzeniu lub rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia powinno nastąpić na piśmie. Forma wypowiedzenia i rozwiązania umowy o pracę przewidziana w Kodeksie pracy nie jest formą zastrzeżoną pod rygorem nieważności (ad solemnitatem) ani formą zastrzeżoną dla celów dowodowych (ad probationem). Jednak jej niezachowanie powoduje doniosłe skutki dla obydwu stron. Naruszenie art. 30 § 3 k.p. jest bowiem naruszeniem przepisów o wypowiedaniu umów o pracę oraz przepisów o rozwiązywaniu umów o pracę bez wypowiedzenia i uzasadnia roszczenia pracownika o uznanie bezskuteczności wypowiedzenia, o przywrócenie do pracy albo o zasądzenie odszkodowania. Dla pracodawcy oznacza to zaś, że będzie musiał się liczyć z uwzględnieniem roszczeń przez sąd pracy, o ile pracownik wystąpi o ich zasądzenie na drogę sądową.

Kodeks pracy, stwierdzając w art. 30 § 3 k.p., że oświadczenie każdej ze stron o wypowiedzeniu lub rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia "powinno nastąpić na piśmie", nie wyjaśnił w innych przepisach, jak należy rozumieć owo wymaganie. Zgodnie więc z odesłaniem zawartym w art. 300 k.p., należy tę kwestię rozstrzygnąć na podstawie art. 78 k.c. znajdującego się wśród przepisów Kodeksu cywilnego dotyczących formy czynności prawnych (art. 73-78 k.c.). Stosowanie art. 78 k.c. nie jest bowiem sprzeczne z zasadami prawa pracy, które przewidują formę pisemną dla oświadczeń woli o zawieraniu i rozwiązywaniu stosunków pracy, przy czym w niektórych (nielicznych) przypadkach zachowanie formy pisemnej jest warunkiem ważności czynności prawnej (np. zawarcia umowy o zakazie konkurencji bądź umowy o wspólnej odpowiedzialności materialnej za mienie powierzone pracownikom łącznie z obowiązkiem wyliczenia się).

Rozważania te należy przenieść również na sytuację odwrotną – tj. gdy pracownik dokonuje wypowiedzenia umowy. Skutki niedochowania przez niego formy pisemnej nie mogą polegać na stwierdzeniu nieważności tego oświadczenia. Skoro względem pracodawcy niezachowanie formy pisemnej oświadczenia woli nie niweczy tego oświadczenia woli, to tym samym niezachowanie formy pisemnej przez pracownika nie może niweczyć ważności jego oświadczenia woli.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe nie potwierdziło aby powód Z. G. podczas zebrania załogi w dniu 08 maja 2017r. złożył ustne oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę.

Jak ustalił Sąd powód zabrał głos na spotkaniu załogi w dniu 08 maja 2017r. w reakcji na wypowiedź Prezes Zarządu pozwanej spółki (...), że w pozwanej spółce zostały nałożone tylko dwie kary nagany. Stwierdził, że „pani prezes mija się z prawdą, bo tych kar było więcej, ok. 10% załogi było ukaranej”. W efekcie pomiędzy nim a członkami władz spółki doszło do wymiany zdań, zaś po tym jak z ust prezes zarządu pozwanej spółki (...). N. padły słowa, że „są szczególnymi przypadkami”, powód użył sformułowania, że „jest solą w oku obecnego zarządu, że może powinien się zwolnić albo zostać zwolniony”. Sąd również jest zdania, że nie można odebrać tej wypowiedzi jako oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę, zwłaszcza że powód jako wieloletni pracownik, miał pełną świadomość, jak wygląda forma oświadczeń pracowników, które mają wyrzucić skutki prawne w sferze rozwiązania stosunku pracy. Gdy wolą powoda rzeczywiście było zwolnienie się z pracy, to po zakończeniu spotkania załogi złożył by na piśmie wypowiedzenie umowy o pracę.

Zdaniem Sądu, który zapoznał się z przebiegiem wyboru powoda do Rady Nadzorczej, kwestiami związanymi z pismem z kwietnia 2017r. skierowanym do Prezydenta Miasta C. podpisanym przez powoda, za które de facto powód otrzymał karę nagany, prezes Zarządu pozwanej spółki (...). N. dokonała błędnej oceny wypowiedzi powoda. Znamiennym było, iż tylko prezes Zarządu pozwanej spółki (...). N. odebrała wypowiedź powoda jako oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę. Ewidentnie władze spółki zmierzały do pozbycia się powoda z zakładu pracy w prosty i wygodny dla nich sposób. Jako związkowiec, biorący aktywny udział w życiu załogi, krytykujący pracodawcę był on osobą niewygodną dla pracodawcy. Stąd ta nadinterpretacja, w ocenie Sądu wypowiedzi powoda.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd ustalił, że powód Z. G. pozostaje w stosunku pracy z pozwanym Przedsiębiorstwem (...) Sp. z o.o. w C. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, na

stanowisku mistrz zmianowy, ostatnio ukształtowanej porozumieniem stron zmieniającym warunki pracy z dnia 09 stycznia 2017r.

Wskazać należy, że roszczenie o dopuszczenie do pracy, w sytuacji negocjowania przez pracodawcę istnienia stosunku pracy, nie zostało zawarte w Kodeksie pracy, ale zostało ukształtowane w judykaturze. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 września 1997r., w sprawie I PKN 233/97, wyraził pogląd, że podstawą roszczenia o dopuszczenie do pracy może być art. 22 § 1 k.p., nakładający na pracodawcę obowiązek zatrudniania pracownika, co oznacza obowiązek faktycznego umożliwienia wykonywania przez niego pracy, czyli dopuszczenia do pracy (OSNP 1998/12/355, M. Prawn. 1998/8/319). Również w wyroku z dnia 4 października 2000r., I PKN 65/00 Sąd Najwyższy zaakceptował takie powództwo, stwierdzając, że roszczenie o dopuszczenie do pracy nie może być uznane za sprzeczne z zasadami współzycia społecznego lub z jego społeczno - gospodarczym przeznaczeniem z uwagi na to, że pracownik przed siedmiu laty osiągnął wiek emerytalny, gdyż oznaczałoby to naruszenie zakazu dyskryminacji ze względu na wiek (OSNP 2002/9/212). Sąd Najwyższy uznał, że pracownik, który pozostaje w stosunku pracy, a tylko pracodawca mylnie uważa, że stosunek ten wyekspirował, ma roszczenie o dopuszczenie do pracy, wynikające z art. 22 § 1 k.p.

Konsekwencją ustalenia przez Sąd, iż powód Z. G. nie złożył ustnego oświadczenia w przedmiocie wypowiedzenia umowy o pracę, a co za tym idzie, że nadal pozostaje w stosunku pracy z pozwaną spółką, było nakazanie pozwanej spółce dopuszczenie powoda do pracy na dotychczas zajmowanym stanowisku.

Ponadto, Sąd na zasadzie art. 477 § 2 k.p.c nakazał pozwanej spółce zatrudnianie powoda do czasu prawomocnego zakończenia sprawy, albowiem okoliczności sprawy, w tym niezłożenie przez niego oświadczenia w przedmiocie wypowiedzenia umowy o pracę w pełni uzasadniały uwzględnienie takiego wniosku.

Sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zawartą w tym przepisie zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, z której wynika, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowej obrony swych praw.

Wobec faktu, że powód Z. G. wygrał sprawę, a był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, który złożył wniosek o zwrot kosztów zastępstwa procesowego, należy mu się, zgodnie z art. 98 k.p.c. zwrot kosztów procesu, do których zalicza się wynagrodzenie jednakże nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach.

Sąd zasądził więc od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. w C. na rzecz powoda Z. G. na rzecz kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na podstawie § 9 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800) oraz kwotę 2.802 złotych tytułem zwrotu poniesionej przez niego opłaty sądowej od pozwu.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.